

Lovforslag nr. L 188. Fremsat den 1. februar 1994 af Kirsten Jacobsen (FP), Kim Behnke (FP), Aage Brusgaard (FP), Jan Køpke Christensen (FP) og Pia Kjærsgaard (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

§ 1

I lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 447 af 30. juni 1993, foretages følgende ændring:

§ 4, stk. 1, affattes således:

»En minister, der har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales den 1. i mæne-

den efter det fyldte 60. år, dog tidligst efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1994.

Stk. 2. Med hensyn til pensioner, der udbetales på grundlag af funktionstid som minister før denne lovs ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Fremskridtspartiet har overvejet, om lovforslaget også burde omfatte ministerpension, som udbetales på grundlag af funktionstid som minister før ikrafttrædelsestidspunktet, dvs. pension til tidligere ministre og til dels pension til de nuværende ministre. Det ville, for så vidt angår tidligere ministre, der endnu ikke er fyldt 60 år, betyde, at pensionsudbetalingerne skulle ophøre og først genoptages, når de pågældende fylder 60 år. For så vidt angår nuværende ministre, ville det betyde, at de ikke ville få udbetalt pension efter ophøret af ministerhvervet, men først fra deres 60. år.

Folketingets Lovsekretariat har imidlertid anført, at et sådant indgreb i tidligere ministres allerede erhvervede pensionsrettigheder efter Lovsekretariatets opfattelse vil have karakter af et ekspropriativt indgreb, jf. grundlovens § 73. Lovsekretariatet har endvidere anført, at det samme antagelig vil gøre sig gældende med hensyn til indgreb i den pension, de nuværende ministre efter de nuværende regler vil få udbetalt ved fremtidig afskedigelse på baggrund af den aktuelle funktionstid som minister, selv om rækkevidden af grundlovens § 73 i denne henseende er lidt mere uklar.

Da Fremskridtspartiet ikke ønsker, at der skal kunne rejses en sådan tvivl om lovforslagets grundlovsmæssighed, omfatter lovforslaget kun pensionsret, der erhverves i funktionstid som minister efter lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2.

Det er Fremskridtspartiets holdning, at alle borgere skal have adgang til folkepension. Folkepensionen skal være ens for alle uanset indkomstforhold, køn og ægteskabelig status. Fremskridtspartiets forslag til folkepension ligger højere end den nuværende pension, idet Fremskridtspartiet har den opfattelse, at folkepensionisterne har krav på en ordentlig alderdom. Folkepensionen skal være skattefri og i øvrigt befriet for unødigt bureaukrati. Fremskridtspartiet har ved flere lejligheder (senest den 6. oktober 1987) fremsat lovforslag om forhøjelse af folkepensionen uden at kunne opnå flertal i Folketinget.

Fremskridtspartiet har ligeledes afsat de fornødne midler til pensionsforhøjelsen gennem årlige ændringsforslag til finansloven samt anvist finansieringen af de ekstra pensionsmidler.

Fremskridtspartiet finder det nuværende tjenestemandsbegreb forældet og har utallige gange slået til lyd for, at begrebet bliver afskaffet til fordel for egentlig kontraktansættelse i den offentlige sektor. Tjenestemandsbegrebet tænkes afviklet ved at stoppe for tilgang, mens nuværende tjenestemænd tilbydes ansættelse på tjenestemandslignende vilkår gennem individuelle kontrakter.

En særlig gruppe borgere har helt ekstraordinære privilegier, når det gælder pension. Før 1. januar 1994 bestod den gruppe af borgmestre, rådmænd, amtsborgmestre og ministre. Disse personer havde ret til at modtage optjent pension, når de forlod deres hverv, uanset om de fratrådte som 30-, 40- eller 50-årige. Denne urimelighed har regeringen fjernet, når det drejer sig om borgmestre, rådmænd og amtsborgmestre, idet disse personer fra 1. januar 1994 ikke længere kan få pension udbetalt før pensionsalderens indtræden (60 år). Det er de samme regler, der hele tiden har været gældende for folketingsmedlemmer.

Tilbage står en særlig gruppe bestående af nuværende ministre og tidligere ministre med uhørte særprivileger i form af fortsat ret til at modtage pension uanset alder ved fratrædelsestidspunktet. Det eneste krav, der stilles, er, at den pågældende skal have været minister i mindst 12 måneder. Der har gennem tiderne været en påfaldende tendens til, at regeringer og deres ministre altid har overlevet en magisk grænse på 1 år! Gennemgår man listen over tidligere ministre, er det bemærkelsesværdigt få, der har været ministre i mindre end 12 måneder og dermed ikke har opnået pensionsret. Til gengæld er det mindst lige så påfaldende, hvor mange der får udbetalt pension på baggrund af blot et enkelt år i ministerembedet.

Den nuværende regering har i forbindelse med skattereformen og bruttificeringen af folkepensionen sparet 200 mio. kr. i folkepensionens grundbe-

løb. Den samme regering har foretaget nedsættelser i folkepensionen for personer, der er gift med ikke-pensionister med lønindkomst på mere end 180.000 kr. Regeringen har i det hele taget været en sand mester i at udtænke forringelser for den gruppe pensionister, der har den laveste pension. Regeringen har ikke forbigået nogen mulighed for at udnytte sin flertalsstatus til at forringe vilkårene for nogle af dette samfunds svageste, hvorimod regeringen ikke skammer sig over fortsat at være den eneste gruppe i Danmark med uhørt favorable pensionsvilkår.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 2.

For tidligere ministre, der ikke på et senere tidspunkt på ny bliver udnævnt som ministre, vil de hidtil gældende regler fortsat finde anvendelse uændret.

For tidligere ministre, som på et senere tidspunkt på ny udnævnes til ministre, vil de hidtil gældende regler finde anvendelse, indtil udnævnelsen finder sted. Når den pågældende minister igen afskediges, vil ministeren være berettiget til pension efter de hidtil gældende regler indtil det fyldte 60. år beregnet på grundlag af den funktionstid som minister, der ligger forud for den 1. april 1994. Den funktionstid, der ligger efter den 1. april 1994, vil først udløse pension, når den pågældende fylder 60 år, hvor de to funktionstidsperioder slås sammen.

For de nuværende ministre foretages der en opdeling i funktionstid som minister før og efter den 1. april 1994. Når en nuværende minister afskediges, vil den del af funktionstiden, der ligger forud for den 1. april 1994, udløse pension indtil det fyldte 60. år efter de hidtil gældende regler. Den funktionstid, der ligger efter den 1. april 1994, vil først udløse pension, når den pågældende fylder 60 år, hvor de to funktionstidsperioder slås sammen.

For ministre, der udnævnes efter den 1. april 1994, gælder de med dette lovforslag ændrede regler fuldt ud.